

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Den evige Søvn

Citation: Michaëlis, Sophus: "Den evige Søvn", i Michaëlis, Sophus: *Den evige Søvn*, 1912, s. 274. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_08-shoot-idm139711987442192/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Den evige Søvn

Glas som tungt Blod. Ja, om hun skulde varme den ved sit Hjerte, skal det ske.

Og Tællelysenes Luer slikker deres sodede Tunger over Flaskens Sider og sværter Etiketten med det kronede N. Den begynder at lunkne. Men Lysene er næsten brændte ned. Hun lader de sidste gispende Flammer slikke op i Flaskens hule Bund. Lysene syder bort, og hun staar i Mørket. Kulden vil suges Varmen af Vinen igen. Saa tørrer hun Flasken af i sin Kaabe og putter den indenfor, lægger den ind til sit Hjerte. Den brænder hendes Bryst, og hun trækker sit Tøj sammen om den. Saa famler hun til Sengen og sætter sig paa Kanten og venter. Som en Moder venter paa, at Barnet skal begære.

Han ligger og kaster sig i de tunge Dyner. Han stønner i Søvn: Rustan! Rustan! jeg kvæles. Luft! jeg kan ikke faa Luft. Constant! jeg dør af Tørst.

Hendes Fingre famler efter hans Mund. Hun bøjer sig over ham med Flasken stadig paa sit Bryst, hun har taget Proppen af, og hun lister Halsen mod hans Læber, varsomt, som skulde hun give et Barn 'Die. Og han gurgler Vinen i sig i slubrende Gisp, skyder den fra sig og puster, griber den igen og drikker.

Saa synker han mat tilbage og ligger og aander tungt. Constant! mumler han, det trykker mig for-dærvet. Løs op! Klæd mig af! Constant!

Og atter glider hendes Hænder sitrende over hans Legeme. Hun aabner i Mørket de sidste Knapper og Spænder. Han ligger uden at røre sig. Men med eet rammes en Streng i hans Væsens Dybder, som naar